

Det knarrar när vi går över mitt hjärtas oläkta sår

Det lurar ett öppet sår
I min djupaste djungel
Det är där vi är nu
Träbron vajjar över mörkret
Jag är rädd för att ramla ner
Igen
Kanske mest rädd för att du ska kasta ner mig
Inte vilja ha mig
Du heller

Det är inte mitt fel att det är såhär
Men jag borde kunna styrt det
Jag lät monstret krypa fram varje natt
Som ur helvetets egna portar
Det finns inga bottnar i dess djup
Vilka delar av mig som de kapat av
lagt därnere
Vet bara smärtan själv
jag är trött på att fråga
Allt jag får till svar är bedövande ångest
Det är nog bäst att jag inte vet
Kanske är vetskapen i sig borta

Gå med mig en liten bit till
Håll min hand
Håll ut
Såret sys sakta ihop bakom oss
Du läker mig
Jag har aldrig kommit såhär långt
jag vill få gå längre med dig
Jag vill få gå med dig
Hem